

SOWID – WYBRANE KOMENDY

PAWEŁ JÓZIAK
WYDZIAŁ MATEMATYKI I NAUK INFORMACYJNYCH
POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ

- Nigdy nie wykonuj poleceń metodą *copy&paste*. Przepisz je ręcznie!
- Nie redukuj pracy nad zadaniem do przeczytania go. Wykonaj je i upewnij się, że rozumiesz jak i dlaczego wynik jest taki, jak na ekranie. Zajrzyj do prezentacji bądź zapytaj prowadzącego, jeśli coś nie będzie jasne.
- Linia zaczynająca się od \$ reprezentuje prompt zwykłego użytkownika (nie przepisuj go!). Komendą jest to, co następuje po nim.
- Ostrożnie ze spacjami: nie dodawaj ich więcej ani nie usuwaj takowych, jeśli są!

1. PODRĘCZNIK

- (a) Wyświetl informację o podręczniku:

```
$ man man
```

Czy strony podręcznika są pogrupowane w sekcje (por. slajd #5) – zob. OPIS.

Czy format strony podręcznika odpowiada wzorcowi (por. slajd #5)?

- (b) Sprawdź strony podręcznika komend, które poznawaliśmy mimochodem na wcześniejszych zajęciach:

```
$ man ls
```

```
$ man sort
```

```
$ man touch
```

```
$ man rm
```

```
$ man cd
```

```
$ man pwd
```

Tak, wszystkie te strony odwzorowują zadany format strony podręcznika.

- (c) Czy wiesz, że komenda ‘echo’ jest zaimplementowana dwukrotnie? Strona podręcznika

```
$ man echo
```

zawiera informacje o programie. Funkcje wbudowane powłoki mają pierwszeństwo, użyj

```
$ man bash
```

i znajdź (skorzystaj z przeszukiwania!) informacje o wbudowanej funkcji ‘echo’.

- (d) Wyświetl stronę podręcznika o pliku `/etc/passwd`:

```
$ man 5 passwd
```

(pamiętaj: należy podać numer sekcji, oraz ominąć przedrostek ‘/etc/’ związany z lokalizacją!). Co stanie się, jeśli nie wskażemy sekcji podręcznika?

- (e) Nie pamiętasz syntaksu funkcji C ‘printf’? To nie problem, w podręczniku są strony dotyczące wszystkich standardowych funkcji C:

```
$ man 3 printf
```

Pamiętaj o podaniu sekcji, oraz niedodawaniu nawiasów wywołania!

- (f) Jeśli to tylko możliwe, korzystaj z POSIXowych stron podręcznika (1P, 3P). Jeśli nie masz pewności – wywołaj wszystkie strony podręcznika:

```
$ man -a kill
```

2. NARZĘDZIA SESJI

- (a) Czy potrzebujesz FLOSS-klienta SSH pod Windows? Odwiedź: <https://putty.org>. Na szczęście, pod Linuxem i Unixem możemy korzystać z natywnego klienta.

- (b) Uruchom zdalny terminal, łącząc się z serwerem ‘ssh’:
`$ ssh twoj_uzytkownik@ssh.mini.pw.edu.pl`
 Wybierz ‘yes’ na zapytanie (tylko przy pierwszym połączeniu: akceptacja certyfikatu serwera zostanie zapamiętana). Dzięki temu masz teraz dostęp do lokalnego interfejsu, lecz komendy są wykonywane na zdalnej maszynie.
 Pamiętaj, że domena – czyli ‘.mini.pw.edu.pl’, jeśli jest taka sama, może być ominięta? Podobnie z użytkownikiem. Zatem łącząc się z laboratorium, wystarczy
`$ ssh ssh`
 (pierwsze ‘ssh’ to nazwa komendy, drugie – to nazwa maszyny w lokalnej domenie). Tak, to może być mylące.
 Serwer dostępny pod adresem ‘ssh.mini.pw.edu.pl’ jest bramką do infrastruktury wydziałowej, nie korzystaj z niego do poważniejszych ćwiczeń (jego zasoby nie wystarczą do obsługi wielu osób ćwiczących równocześnie) – będąc już połączonym do niego, możesz przenieść się do wewnętrznej maszyny do ćwiczeń:
`$ ssh unix`
 Aby zakończyć pracę ‘ssh’, wpisz w terminalu
`$ exit`
- (c) Otwórz terminal. Wywołaj w nim komendę
`$ top`
 (to rodzaj menedżera zadań; możemy obserwować w czasie rzeczywistym zużycie zasobów). Jeśli zamkniesz okno terminala, proces zostanie zamknięty.
- (d) Otwórz terminal. Wystartuj chronioną sesję
`$ screen`
 i wywołaj w nim:
`$ top`
 Możesz teraz odłączyć się z sesji albo zamknąć terminal. Otwórz osobne okno terminala i podłącz się do sesji:
`$ screen -r`
 Jak widać, ten proces wciąż działa. Ten sposób funkcjonowania jest tożsamy dla sesji lokalnych, jak i zdalnych (via `ssh`).
 Aby zamknąć `top`, naciśnij <Q>, a potem zamknij sesję chronioną:
`$ exit`

3. INFORMACJE O UŻYTKOWNIKU I SYSTEMIE

- (a) Która teraz godzina? Wywołaj
`$ date`
 Zajrzyj na strony podręcznika dla wyświetlania daty/czasu w innym formacie (niestety, nie ma tu jednolitej standaryzacji).
- (b) Jakie są daty następnych kilku zajęć? Spróbuj
`$ cal -3`
- (c) Sprawdź, czy Twój komputer ma system Linux:
`$ uname`
 Owszem, tak jest. Zdobądź wszystkie dostępne informacje:
`$ uname -a`
 Zajrzyj na strony podręcznika dla klaryfikacji dostępnych opcji.
- (d) W systemie Linux możesz sprawdzić informacje o sprzęcie za pomocą komend:
`$ lscpu`
`$ lspci`
`$ lsusb`
 Możesz użyć opcji `-v` dla dokładniejszej odpowiedzi ostatnich dwóch komend (czy staje się to bardziej zrozumiałe?)
- (e) Sprawdź zużycie pamięci w sposób zrozumiały dla człowieka:
`$ free -h`

Sprawdź zajętość przestrzeni dyskowych:

```
$ df -h
```

- (f) Wyświetl informacje o swoim użytkowniku i grupach:

```
$ id
```

bądź ogranicz się do samej informacji o użytkowniku:

```
$ id -un
```

bądź też ogranicz się do samej informacji o grupach:

```
$ id -Gn
```

- (g) Połącz się do serwera 'ssh':

```
$ ssh ssh
```

i sprawdź kto jest zalogowany:

```
$ who
```

```
$ w
```

4. OTWIERANIE I EDYCJA PLIKÓW

Przeglądarki plików mogą być jako filtry strumieni, więc będziemy więcej ćwiczyć przy okazji kolejnego laboratorium dedykowanego właśnie filtrom strumieni. Poniżej tylko wstęp do tej rodziny.

- (a) 'cat' może być używany do wyświetlania bardzo krótkich plików. Podczas poprzedniego laboratorium sprawdzaliśmy Powłoki dostępne w systemie. Istnieje plik zawierający informacje o dostępnych Powłokach. Wyświetlmy go:

```
$ cat /etc/shells
```

- (b) 'echo' pozwala wyświetlać to, jak Powłoka *widzi* to, co do niej wpisujemy. Warto go użyć, jeśli nie jesteśmy pewni, na przykład:

```
$ echo "\"\\'\\'$"
```

Można używać go także do wyświetlania treści zmiennych:

```
$ echo $PATH
```

- (c) 'more' jest prostą przeglądarką plików, która pozwala na stronicowanie. Warto używać do plików, które mogą mieć kilkadziesiąt linii:

```
$ more /etc/passwd
```

- (d) 'less' pozwala na faktyczną nawigację po pliku, a nie tylko stronicowanie – warto poćwiczyć przeszukiwanie w przód i wstecz. Weźmy do tego celu jakiś długi plik (sam plik użyty poniżej nie jest istotny, ważne jedynie, że jest długi):

```
$ less /etc/services
```

Zwróć uwagę, że znaki niealfanumeryczne mogą wymagać wy-escape'owania. Omówimy to dokładniej na kolejnych zajęciach.

- (e) Większość systemów Uniksowych używa 'less' dla wyświetlania stron podręcznika. Zamiast ćwiczenia bezpośrednio 'less', można praktykować komendę 'man'.

- (f) Kilka prostych przykładów na 'head' i 'tail':

```
$ head /etc/services
```

```
$ head -n5 /etc/services
```

```
$ tail /etc/services
```

- (g) Poćwicz edytor 'nano'. Jako edytor należący do ekosystemu GNU, jest domyślnym edytorem w wielu systemach GNU/Linux.

5. ZARZĄDZANIE PLIKAMI

- (a) Przechodzenie między lokalizacjami:

```
$ cd /etc; pwd
```

Powtórz następującą komendę kilkukrotnie:

```
$ cd -; pwd
```

W końcu, wróć do katalogu domowego:

```
$ cd
```

- (b) Zamiast wywoływania komendy 'pwd' można sprawdzić zawartość zmiennej 'PWD':

```
$ pwd
```

```
$ echo $PWD
```

Zmiana katalogu skutkuje powstaniem nowej zmiennej:

```
$ echo $OLDPWD
```

- (c) Ile plików stworzymy?

```
$ touch a b c
```

```
$ touch "d e f"
```

Podobne zjawisko (zmienna liczba plików będących argumentami komendy) ma zastosowanie dla wielu komend. Usuń te cztery pliki:

```
$ rm a b c "d e f"
```

Zwróć uwagę, że 'rm' usuwa pliki permanentnie, nie przesuwa ich do "śmietnika" na pulpicie!

- (d) Dla 'cp' oraz 'mv' drugi argument może być nazwą bądź ścieżką. Poniższe dwie komendy będą miały ten sam efekt:

```
$ cp /etc/passwd passwd
```

```
$ cp /etc/passwd .
```

Zwróć uwagę, że 'cp' nie ma domyślnej postaci drugiego argumentu, więc poniższa komenda nie zadziała:

```
$ cp /etc/passwd
```

- (e) Zmiana nazwy pliku to nic innego, jak przesunięcie go do nowej nazwy:

```
$ touch file5; mv file5 file5e
```

- (f) Czy symplinki mogą wskazywać na nieistniejący plik? Tak, wówczas mówi się o *zerwanych symplinkach*. W takiej sytuacji komunikaty Powłoki mogą nie wskazywać faktycznego źródła problemu. Sprawdź:

```
$ nano file5f
```

(dodaj jakąś treść)

```
$ ln -s file5f symlink5f; ls -l
```

```
$ cat symlink5f
```

```
$ nano symlink5f
```

(zmień treść)

```
$ cat file5f
```

```
$ rm file5f; ls -l
```

```
$ cat symlink5f
```

Na koniec, sprzątanie:

```
$ rm symlink5f
```

- (g) Pamiętaj: odpalaj najpierw 'rsync' w trybie testowania (*dry-run*). Dlaczego? Nadmiarowy ukośnik na końcu (na przykład dodawany przez autouzupełnienie ścieżki) może reprezentować inne katalogi używane do synchronizacji (dla opisu opcji, zob. slajd #28).

```
$ mkdir A B; touch A/a A/b A/c
```

```
$ rsync -avzn --delete A/ B
```

```
$ rsync -avzn --delete A/ B/
```

```
$ rsync -avzn --delete A B
```

```
$ rsync -avzn --delete A B/
```

Różnica jest podobna do różnicy między

```
$ cp -R A/* B/
```

a

```
$ cp -R A B/
```

Co więcej, pamiętaj że 'rsync' oraz 'cp' mają inne role. Przykład z 'cp' był użyty tylko by pokazać różnice w zachowaniu 'rsync' przy innym formacie źródłowego katalogu.

Porządk: usuń oba katalogi:

```
$ rm -r A B
```

- (h) Dla wygody i bezpieczeństwa, skopiuj plik '/etc/passwd' do swojego katalogu domowego (por. ćwiczenie 5d). Edytuj kopię lokalną: usuń jakieś linie, dodaj nowe, zmodyfikuj kilka istniejących. Warto powiększyć swój terminal do całego ekranu (spróbuj <F11>) i porównaj oba pliki:

```
$ diff -y passwd /etc/passwd
```

A w formacie skróconym:

```
$ diff -y --suppress-common-lines passwd /etc/passwd
```

Format mniej wygodny dla człowieka:

```
$ diff passwd /etc/passwd
```

może być zapisany jako plik różnicowy – jakie zmiany pierwszego pliku pozwolą go przekształcić w drugi plik (dokładne wyjaśnienie operatora > pojawi się na kolejnych zajęciach):

```
$ diff passwd /etc/passwd > file.patch
```

Pliki różnicowe mogą być wówczas zaaplikowane:

```
$ patch passwd file.patch; diff passwd /etc/passwd
```

bądź wycofane:

```
$ patch -R passwd file.patch; diff passwd /etc/passwd
```

Pamiętaj: aktualizacje programów FLOSS są często rozprowadzane jako pliki różnicowe!

Porządki: usuń pliki.

```
$ rm passwd file.patch
```

6. ARCHIWA

- (a) Co się stanie, gdy próbujemy skompresować kilka plików jednocześnie?

```
$ touch a b c
```

```
$ gzip a b c; ls
```

Zdekompresujmy je:

```
$ gunzip *.gz; ls
```

(pamiętasz ten znak jokera, prawda?)

- (b) Skompresuj pliki o nazwach jednoliterowych do pojedynczego archiwum jak mistrz Uniksa:

```
$ tar -cvzf archiwum.tar.gz ?
```

Pamiętaj: opcja ‘-f’ jest opcją klucz-wartość, więc musi być ostatnia w grupie, oraz zaraz po niej musi następować wartość (nazwa docelowego archiwum).

Możesz teraz bezpiecznie usunąć pliki dodane do archiwum:

```
$ ls
```

```
$ rm ?; ls
```

A teraz możemy je wypakować:

```
$ tar -xvzf archiwum.tar.gz
```

a teraz możesz usunąć zbędne archiwum:

```
$ rm archiwum.tar.gz
```

- (c) Powtórz to ćwiczenie używając algorytmu kompresji *bzip2* zamiast *gzip* (por. slajd #32 i slajd #34).

- (d) Powtórz to ćwiczenie używając algorytmu kompresji *xz* zamiast *gzip* (por. slajd #32 i slajd #34).

- (e) Posprzątaj pliki po wykonaniu tego ćwiczenia:

```
$ ls
```

```
$ rm ?; ls
```

7. SZUKANIE

- (a) Znajdź w ‘/etc’ pliki, których nazwy kończą się na ‘.conf’, zmodyfikowane dawniej niż 60 dni temu:

```
$ find /etc -name "*.conf" -mtime +60 2>/dev/null
```

Użyć cudzysłowów okalających jokera. Są one przeznaczone do przeczytania przez ‘find’, nie dla Powłoki. Sufiks ‘2>/dev/null’ eliminuje wyświetlanie błędów *Permission denied* (a w zasadzie: wszystkie komunikaty błędów). Omówimy tę konstrukcję na następnym laboratorium.

- (b) Zaktualizuj czas ostatniej modyfikacji plików ostatnio modyfikowanych tydzień temu:

```
$ find ~ -mtime 7 -exec touch {} \;
```

(c) Utwórz katalog w swoim katalogu domowym:

```
$ mkdir nowy
```

Znajdź wszystkie zwykłe pliki w katalogu `/etc` o wielkości większej niż 100kB i modyfikowanych dawniej niż 60 dni temu, i skopiuj je do swojego katalogu domowego:

```
$ find /etc/ -size +100k -type f -mtime -60 -exec cp {} nowy \; 2>/dev/null
```

```
$ ls nowy
```

Czas na porządk:

```
$ rm -rf nowy
```